

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/18/2014
Identifikačné číslo spisu:	6112011431
Dátum vydania rozhodnutia:	31.03.2014
Meno a priezvisko:	JUDr. Juraj Kliment
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:6112011431.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Juraja Klimenta a sudcov JUDr. Milana Karabína a JUDr. Petra Szaba v trestnej veci obvineného C. O. pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí 31. marca 2014 v Bratislave prerokoval dovolanie obvineného C. O., podaného prostredníctvom splnomocnenej obhajkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 2. októbra 2013, sp. zn. 3 To 114/2013, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného C. O. sa o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica z 24. júla 2013 sp. zn. 4 T 136/2012 bol obvinený C. O. uznaný za vinného z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 1, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

v presne nezistenom čase v období od 02.07.2010 do 19.08.2010 po zamedzení prístupu do bytu nachádzajúcom sa na 7. poschodí v bytovom dome na ulici F. XX v V. V. M. Y., nar. XX.XX.XXXX, ktorá bola jeho nájomníčkou na základe ústnej dohody od 04.02.2010 a ktorá v predmetnom byte mala osobné veci, a to rodné listy, prístupové heslá k účtom a k internet-bankingu, chladničku zn. BEKO bielej farby, mikrovlnnú rúru zn. Zanussi, práčku zn. Zanussi bielej farby, domáce kino zn. Samsung čiernej farby, televízor zn. Samsung striebornej farby, manželskú posteľ, drevenú bunkovú posteľ, váľandu s dvomi čelami, kožené kreslo červenej farby, plyšový koberec hnedej farby, poličkovú skriňu modrej farby a hnedej farby, skriňu na vešiaky hnedej farby, hračky a iné vybavenie bytu, písomnosti týkajúce sa jej osoby, ako sú rozsudky o rozvode a zverení detí do opatery, drogériu, hygienické pomôcky, s ktorými jej ako vlastníčke vecí neumožnil dispozíciu s nimi a veci jej nevydal, čím týmto konaním spôsobil M. Y., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. V., L. X, prechodne bytom O. F. XX, škodu vo výške 3.076,27 €.

Za to bol odsúdený podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. j/, § 46 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 6 (šesť) mesiacov, pričom výkon uloženého trestu bol obvinenému podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. podmiennečne odložený na skúšobnú dobu 18

(osemnásť) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. súd uložil obvinenému povinnosť nahradiť poškodenej M. Y.kodu vo výške 3.076,24 €.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený C. O. odvolanie v zákonom stanovenej lehote, ktoré odôvodnil osobitným podaním prostredníctvom svojej obhajkyne (č.l. 294 - 296). V dôvodoch svojho odvolania namietal jednostranné vyhodnotenie vykonaných dôkazov zo strany konajúceho súdu. Potvrdil, že poškodená M. Y. bola v byte na základe ústnej dohody zo 4. februára 2010, avšak do bytu si nepriniesla žiadne väčšie veci a nebránil jej v prístupe do bytu. V konaní nebolo doposiaľ preukázané kedy a aké veci si do bytu priniesla, kedy a aké veci si z bytu odniesla, od čoho odvodzuje hodnotu vecí a hlavne aké veci v byte ponechala. Namietal, že poškodená podala trestné oznámenie až 27. apríla 2011 po vzhliadnutí fotiek zariadenia bytu na internete, ktoré vyhotovila realitná maklérka, svedkyňa U. G.. Ani jeden z vypočutých svedkov nevidel, že by vymenil zámku na vchodových dverách a znemožnil tak poškodenej prístup k veciam. Rovnako nikto nevidel, že by jej veci vyhodil do kontajnera. Vina mu nebola jednoznačne preukázaná a preto navrhol napadnuté rozhodnutie zrušiť.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 314 Tr. por. doručila rovnopis odvolania ostatným stranám trestného konania na vyjadrenie, pričom ani jedna zo strán trestného konania túto možnosť nevyužila.

Na základe včas podaného odvolania vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý na verejnom zasadnutí 2. októbra 2013 uznesením pod sp. zn. 3 To 114/2013 podľa § 319 Tr. por. odvolanie obvineného ako nedôvodné zamietol.

Rozsudok súdu prvého stupňa nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 2. októbra 2013, kedy vo veci rozhodol krajský súd.

Odpis druhostupňového rozhodnutia obvinený C. O. prevzal 28. októbra 2013, jeho obhajkyňa 11. novembra 2013, prokurátor 29. októbra 2013 a poškodená M. Y. 25. októbra 2013 (č.l. 302 p.v.).

Okresný súd Banská Bystrica 24. marca 2014 predložil Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky dovolanie obvineného C. O., ktoré podal prostredníctvom zvolenej obhajkyne JUDr. K. U., ktorá obvineného obhajovala aj v pôvodnom konaní pred odvolacím súdom. Dovolanie bolo podané na súde prvého stupňa 30. januára 2014 z dôvodov § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por. (č.l. 307-312).

V dôvodoch svojho dovolania v podstate zopakoval dôvody, ktorými argumentoval proti rozsudku súdu prvého stupňa v odvolacom konaní. Poukazoval na skutočnosť, že odborné vyjadrenie č. 103/2012, použité ako písomný dôkaz, nebol získaný zákonným spôsobom, čím došlo zo strany orgánov činných v trestnom konaní k porušeniu zákona. Pri stanovení výšky spôsobenej škody súd vychádzal z tohto odborného vyjadrenia, ktoré je bez dátumu jeho vyhotovenia a vypracovala ho spoločnosť P. spol. s r. o., B. X, V. V. na základe zadania policajného orgánu. Podľa výpisu z obchodného registra uvedená spoločnosť nemá v predmete činnosti uvedené oprávnenie na vykonávanie znaleckej činnosti. Spoločnosť P., s. r. o. je zapísaná v zozname znalcov, tlmočníkov a prekladateľov vedenom na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky pod evidenčným číslom XXXXXX pre odbor Ekonomika a riadenie podnikov a odvetvie oceňovanie a hodnotenie podnikov, z čoho jednoznačne vyplýva, že táto spoločnosť nemá oprávnenie na vykonávanie znaleckej činnosti v odbore tovaroznalectva. Z toho dôvodu predmetné odborné vyjadrenie nemá žiadnu dôkaznú hodnotu a nemôže byť použité ako dôkaz v trestnom konaní.

V ďalšej časti svojho dovolania poukazoval na jednotlivé svedecké výpovede, pričom podľa neho ani jeden zo svedkov a ani jeden listinný dôkaz, ktorý je obsahom súdneho spisu, hodnoverným spôsobom nepreukázal, že sa predmetného skutku dopustil. Záverom svojho dovolania navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky vyslovil rozsudkom, že bol porušený zákon v jeho neprospech a zrušil napadnuté

uznesenia, ako aj rozsudok súdu prvého stupňa a prikázal príslušnému súdu, aby vec znovu prerokoval a rozhodol.

Samosudkyňa súdu prvého stupňa v súlade s ustanovením § 376 Tr. por. doručila rovnopis dovolania ostatným stranám trestného konania, ktoré by mohli byť rozhodnutím o dovolaní priamo dotknuté, s upozornením, že sa môžu k dovolaniu obvineného v lehote, ktorú im určila, vyjadriť. Uvedenú možnosť využil okresný prokurátor, ktorý vo svojom vyjadrení z 13. februára 2014 (č.l. 315-316) navrhol dovolanie obvineného odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por., pretože neboli splnené podmienky dovolania.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie bolo podané oprávnenou osobou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonom stanovenej lehote a na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 1, 3 Tr. por.). Dovolanie podal obvinený prostredníctvom zvolenej obhajkyne, čo je v súlade s ustanovením § 373 ods. 1 Tr. por. Zároveň však pri predbežnom prieskume zistil, že dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí, lebo je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zrejmé, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších (mimoriadnych) procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por. Úlohou dovolacieho súdu je posúdiť, či námietky dovolateľa obsahovo napĺňajú niektorý z nimi uplatnených dovolacích dôvodov.

Nakoľko dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená, predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Možnosti podať dovolanie, vrátane dovolacích dôvodov, sú striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštitúcia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie. Dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/ až g/ Tr. por. nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti (§ 371 ods. 4 veta prvá Tr. por.). Dovolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Obvinený C. O. ako prvý dovolací dôvod uplatnil dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

V prerokúvanej veci, ako už bolo vyššie konštatované, obvinený v dôvodoch odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa v prvom rade namietal svoju vinu a v tejto súvislosti namietal odborné vyjadrenie, pretože vychádzalo pri stanovení hodnoty vecí iba z tvrdenia poškodenej. Žiadne výhrady k zákonosti tohto dôkazu nemal. Uvedený dôkaz, ako vyplýva zo zápisnice o hlavnom pojednávaní z 24. júla 2013 (č.l. 275), bol vykonaný jeho prečítaním podľa § 269 Tr. por. Obvinený vtedy namietal, že odborné vyjadrenie pojednáva o vymyslených predmetoch a ich nesprávne ocenenie. O nezákonnosti tohto dôkazu sa vôbec nezmieňoval. Keďže takéto výhrady nevzniesol ani v dôvodoch odvolania proti rozsudku súdu prvého stupňa, dovolaciemu súdu tak bráni v akceptácii tohto dovolacieho dôvodu vyššie citované ustanovenie § 371 ods. 4 Tr. por.

Napriek tomu považuje dovolací súd za potrebné uviesť, že zo strany obvineného, pokiaľ ide o námietku v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g/ Tr. por., ide o nesprávny výklad a nepochopenie ustanovení Trestného poriadku.

Uvedený dovolací dôvod možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď rozhodnutie súdu je založené na dôkazoch, ktoré neboli na hlavnom pojednávaní vykonané, resp. neboli vykonané zákonným spôsobom,

pripadne na dôkazoch získaných nezákonným spôsobom. V tejto súvislosti dovolací súd pripomína, že odborné vyjadrenie bolo vyžiadané v súlade s ustanovením § 141 ods. 1 Tr. por. opatrením povereného príslušníka policajného zboru z 27. júla 2012. Na ocenenie vecí vybral znaleckú organizáciu P., s. r. o., ktorej spoločníkmi sú ďalší znalci príslušných odvetví a je zapísaná v zozname znalcov vedenom na Ministerstve spravodlivosti Slovenskej republiky. Znalecká organizácia pri vypracovaní odborného vyjadrenia predmetných vecí postupovala v súlade s príslušnými predpismi a obsahuje aj dátum vyhotovenia, ktorým je 27. august 2012. Je len samozrejmé, že pri vyhotovení musela znalecká organizácia vychádzať zo spisového materiálu, pretože veci už neboli k dispozícii. Predmetný byt totiž obvinený aj s manželkou previedol ešte v roku 2011 na nového majiteľa (kúpna zmluva č.l. 139-143) a podľa vlastného vyjadrenia obvineného, nový majiteľ zariadenie bytu nechcel, preto bol vypratáný. Z vyššie uvedeného vyplýva, že všetky dôkazy nielen pred súdom ale aj v prípravnom konaní boli vykonané spôsobom, ktorý zodpovedá zákonu, a preto argumentáciu obvineného k tomuto dovolaciemu dôvodu vyhodnotil dovolací súd ako nedôvodnú.

Napokon obvinený ako dovolací dôvod uviedol ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku a na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia.

Z dikcie citovaného ustanovenia vyplýva, že dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi nižšieho stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať. V rámci posudzovania existencie tohto dovolacieho dôvodu súd skúma, či skutok ustálený súdmi v pôvodnom konaní bol správne podradený (subsumovaný) pod príslušnú skutkovú podstatu trestného činu upravenú v Trestnom zákone. Len opačný prípad odôvodňuje naplnenie tohto dovolacieho dôvodu. V rámci tohto dovolacieho dôvodu možno namietať, že skutok mal byť právne kvalifikovaný ako iný trestný čin, alebo že skutok nie je trestným činom. Spomenutý dovolací dôvod naplňa aj zistenie, že rozhodnutie je založené na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia. Nesprávnosť môže spočívať v tom, že súd použije iný právny predpis, či iné ustanovenie alebo použije správny právny predpis a jeho správne ustanovenie, avšak toto ustanovenie nesprávne vyloží.

V posudzovanom prípade obvinený uplatnil výhrady, ktorými zjavne vybočil z deklarovaného dovolacieho dôvodu. Námietskami, že súdmi ustálený skutok sa nestal a súdy postupovali v rozpore s ustanovením § 2 ods. 10, 12 Tr. por. vlastne nenamieta nesprávne právne posúdenie skutku alebo iné hmotnoprávne posúdenie, ale prejavuje nesúhlas s procesným postupom súdov pri vykonávaní a hodnotení dôkazov, na základe čoho považuje skutkové závery za nesprávne. Dovolaciemu súdu vlastne predkladá vlastnú verziu skutkového stavu založenú na inom, pre neho priaznivom hodnotení dôkazov. Z uvedeného je zrejmé, že argumenty uvedené v dovolaní obvineného nie sú spôsobilé naplniť dovolací dôvod v zmysle § 371 ods. 1 písm. i/ Tr. por., pretože sa netýkali právneho posúdenia, ale výlučne skutkových zistení a hodnotenia dôkazov.

V dovolacom konaní platí, že obsah konkrétne uplatnených námietok, tvrdení a právnych názorov, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu musí skutočne vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 Tr. por. V prípade, že tomu tak nie je a podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pritom v skutočnosti obsahuje argumenty stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu, ide o dovolanie, ktoré je potrebné odmietnuť podľa § 382 písm. c/ Tr. por.

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmieta dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Tr. por.

V posudzovanom prípade, ako z vyššie uvedeného vyplýva, neboli splnené zákonné podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, i/ Tr. por., preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí dovolanie obvineného C. O. odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.